

سخنان مهم محمود حجتی در اتاق بازرگانی در شرایط جدید تولید شکر الگوی مناسبی برای سایر محصولات است

تولید ۲ میلیون تن شکر در یک فصل زراعی در ایران با وجود آسیب بزرگ وارد شده بر این صنعت در نیمه دوم دهه ۱۳۸۰ و با وجود برخی بی‌مهری‌ها و سرسختی در اوایل دولت یازدهم اتفاق کوچکی در تاریخ این صنعت نیست. این رشد متوسط سالانه حدود ۲۵ درصد در تولید شکر چند پیامد عمده داشت که نخستین پیامد و یکی از مهمترین آنها باور این مسأله بود که ظرفیت تولید این محصول در داخل وجود دارد.

ادامه در صفحه ۳

سرمقاله نادیده گرفته شدن قوانین و مصوبات در دولت حقوقدان

بهمین دانایی

برخی صفات و رفتارها حُسن ذاتی دارند و هر جامعه‌ای با هر گرایش سیاسی و در هر عصر و دوره‌ای و در هر سرزمینی آنها را نیکو می‌داند و به آنها احترام می‌گذارد. راستگویی، شجاعت، دلسوزی به هم‌نوع، عدالت و آزادخواهی شماری از این صفات هستند که هر فردی آنها را محترم می‌داند و دارنده این صفات را تحسین می‌کند. تجربه جامعه‌های انسانی در تاریخ نشان می‌دهد به میزانی که ملت‌ها و حکومت‌ها به صفات یادشده متصف بوده و تلاش کرده‌اند آنها را در زندگی اجرایی کنند کامیاب و پیروز واقعی بوده و هستند. آدمی نیز همین است و البته واژگونه چنین صفاتی را داریم که ظهور و بروز آنها در جامعه‌ها و در سازمان‌ها و نهادهای اداره‌کننده جامعه موجب فساد و تباهی و عقب‌ماندگی می‌شود. آدمی و جامعه، افراد ناراستگو، فرد جبون و ترسو، فرد دورو و نایک‌رنگ، فرد بی‌رحم و دل‌سخت را دوست ندارند و به آنها احترام نمی‌گذارند. همان‌طور که این صفات و رفتارها فردی را در جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کند نامحبوب و نامطمئن می‌کند، سازمان‌هایی که چنین رفتاری پیشه کنند نیز اعتماد مردم را از دست می‌دهند.

جامعه ایرانی با همه نیک و بدش و با همه واگرایی‌ها و همگرایی‌های تاریخی، اخلاقی، اقتصادی و سیاسی که با جامعه‌های دیگر دارد تابع قاعده یادشده است. در ایران نیز اگر فردی یا نهادی نتواند با خصایل نیکو و مورد پسند عرف و عادت و آداب پیش‌پیش‌برنده با دیگران ارتباط کاری برقرار کند راه را برای بی‌اعتمادی دیگران باز کرده و کارها را سخت می‌کند. این داستان را اگر تنزل داده و در سطح صنعت و تجارت بررسی کنیم نیز همان نتایج را خواهیم گرفت. ایران در شرایطی قرار گرفته است که اتفاقاً به دلایل گوناگون باید در سطح ملی، در سطح وزارتخانه‌ها و مؤسسه‌های تابعه آنها و در سطح مدیران ملی و دولتی و سازمان‌های گوناگون دولتی بیش از هر جامعه‌ای رفتارهای مبتنی بر شرافت ذاتی داشته باشد. به طور مثال اگر مدیران صنعت قند و شکر ایران که به دلیل خصلت این صنعت با چندین سازمان و مؤسسه دولتی ارتباط کاری دارند ببینند که مدیران یک سازمان از سر صداقت، راست‌گفتاری و دلسوزی با آنها برخورد می‌کنند دلگرم شده و بر تلاش خود می‌افزایند تا ضمن اینکه منافع این صنعت را به حداکثر برسانند، منافع ملی را نیز بیش از پیش گسترش دهند. بگذریم از اینکه مدیران این صنعت در دهه‌های گذشته و با وجود بی‌مهری‌های گوناگون راه گسترش منافع ملی را هموار کرده‌اند. آنهايي که با تاریخ همین دهه‌های اخیر صنعت قند و شکر آشنایی دارند، یادشان می‌آید که در ۸ سال فعالیت دولت‌های نهم و دهم به دلیل خصلت‌های ناپسند و ناکارآمد گروهی از مدیران تصمیم‌ساز و تصمیم‌گیر در دولت‌های یادشده چه بر سر فعالیت‌های صنعتی و اقتصادی از جمله صنعت قند و شکر آمد.

ادامه در صفحه ۳

درجه بالای همبستگی ضرورت کامیابی است

همبستگی بالای مدیران صنعت قند، نهاد صنعتی این صنعت مورد توجه است و تصمیم‌های مهم درباره صنعت با مشورت این انجمن اتخاذ می‌شود. این یک مزیت بزرگ است که اهمیت آن در مقایسه با سال‌های فعالیت دولت‌های نهم و دهم آشکار می‌شود که تصمیم‌های غیرکارشناسی و بدون مشورت با انجمن اتخاذ و اجرا می‌شد بیش از پیش آشکار می‌شود.

پایداری و وفاداری

بدیهی است که مدیران صنعت قند و شکر از جمله ورزیده‌ترین و آگاه‌ترین مدیران صنعتی ایران هستند و بدیهی است که درجه بالای همکاری آنها از ارکان کامیابی سال‌های اخیر بوده و هست، اما این بدیهیات هرگز با یادآوری‌ها مغایرت ندارد. یادآوری این نکته که باید این همبستگی حفظ و بر عهد و پیمان‌ها اصرار ورزیم و در ذهن و در عمل این همکاری را پاس بداریم یک ضرورت تمام‌عیار است.

ادامه در صفحه ۲

موهبت بزرگ برای پایداری آن صنعت است. صنعت قند و شکر در پویای رشد خود شاهد فعالیت مدیران ارزنده‌ای بوده است که در دو مسیر اداره نگاه خود و همچنین در مسیر فعالیت‌های سندیکایی و جمعی ورزیدگی نشان داده‌اند. درجه همبستگی بالای مدیران صنعت قند و شکر در دهه‌های اخیر یک اتفاق فوق‌العاده و یک سرمایه اجتماعی نیرومند شده است. این همبستگی نسبی بالای مدیران با هر گرایش مدیریتی راه را برای دیده شدن انجمن و مورد اعتماد واقع شدن هموار کرده است. اکنون و خوشبختانه نهاد صنعتی که برای این صنعت فعالیت می‌کند ریشه‌دار شده و در همه ارکان دولت که با این صنعت مرتبط هستند جایگاه ویژه‌ای دارد. در شرایط حاضر و در حالی که نهادهای صنعتی مشابه از بی‌توجهی دولت و سازمان‌های دولتی به خود ناراحت هستند و می‌شنوبیم که این گلایه‌ها رنگ اعتراض به خود گرفته است، خوشبختانه و به دلیل درجه

محمد صادق جنان صفت

ریشه‌دار بودن صنعت قند و شکر که به یک تاریخ ۱۲۳ ساله برمی‌گردد برای همه فعالان صنعتی و اقتصادی در سطوح گوناگون آشکار و واضح است. قدمت این صنعت و فعالیت در همه دوره‌های تلخ و شیرین پیامدهای قابل‌اعتنایی داشته است که یادآوری آنها و تشریح هر کدام از این پیامدها نیازمند وقت و زمان مناسب است که البته باید برای آن همت گماشت. از میان ده‌ها دستاورد مثبت این صنعت قدیمی یکی هم نهادی است که اکنون نیم‌قرن فعالیت مفید را پشت سر گذاشته و یکی از نهادهای کارآمد در میان نهادهای مشابه به حساب می‌آید. علاوه بر این، وجود مدیرانی لایق و باتجربه و ورزیده در سطح مدیریت واحدهای صنعتی تولید قند و شکر را نیز باید جزئی از پیامدهای مثبت صنعت تلقی کرد. واقعیت این است که تجربه، دانش و تخصص مدیران در هر صنعتی و در هر صنعتی یک

در صفحات دیگر می‌خوانید:

آیا وضعیت تقاضای جهانی شکر در سال ۱۹-۲۰۱۸ تغییر می‌کند؟	نوسانات ارزش کمترین تأثیر در قیمت شکر داشت	ایالات متحده آمریکا چگونه از کشاورزان خود حمایت می‌کند؟	جابه‌جا شدن اندازه تولید و واردات
صفحات ۵ و ۴	صفحه ۶	صفحه ۷	صفحه ۸

۶ گام برای عبور از بحران اقتصادی

بازنمی‌گردد. البته در این میان باید نرخ بهره این صندوق جذاب باشد تا فعالان اقتصادی و بنگاه‌ها بتوانند از آن استفاده کنند در حالی که در شرایط فعلی بخش خصوصی به زحمت می‌تواند از منابع این صندوق استفاده کند. همچنین باید ارز بدون تأخیر تک‌نرخ شود. همان‌طور که در بسیاری از کشورهای پیشرفته دنیا تنها یک نرخ برای ارز وجود دارد. از این رو باید از سرکوب قیمت ارز در سامانه نیما و بازار ثانویه خودداری شده و اجازه داده شود که نرخ ارز در سامانه نیما به نرخ آزاد ارز نزدیک شود. در این میان بانک مرکزی نیز باید به بازار عرضه و تقاضا احترام بگذارد و در آن دخالت نکند. از طرفی کنترل رشد نقدینگی نیز از اقدامات مهمی است که باید در دستور کار قرار گیرد؛ چرا که با چنین نقدینگی مهار نشدنی‌ای به تورم‌های بالا خواهیم رسید.

قدم هشتم

از مهم‌ترین اقدامات برای عبور اقتصاد ایران از بحران فعلی، بهبود روابط با دنیاست. در شرایط فعلی رابطه ایران نه تنها با آمریکا و برخی کشورهای همسایه خوب نیست بلکه روابط ما حتی با کشورهایی که به ظاهر روابط خوبی داریم نیز در تنشج به سر می‌برد. از اینرو در حال حاضر موقعیتی نداریم که حتی کشورهای همسایه بتوانند به راحتی کالاهای ما را بپذیرند. بنابراین باید با دنیا همپوندی اقتصادی را در پیش بگیریم.

عنوان مثال باید تکلیف پارانه ۴۵ هزار تومانی که به مردم داده می‌شود، مشخص شود که این میزان پول قرار است برای چه هدفی هزینه شود.

قدم چهارم

شفاف‌سازی در آرایه آمارها نیز باید در این حوزه مد نظر قرار گیرد. در حال حاضر با وجود اینکه تورم حدود ۵۰ درصدی در زندگی مردم احساس می‌شود اما همچنان بانک مرکزی میزان تورم را حدود ۱۰ درصد اعلام می‌کند. بنابراین آرایه آمارهای دستچین شده توسط دستگاه‌ها نشان می‌دهد که آمارهای اعلام شده از سوی دولت دستکاری شده است. در حالی که باید همه دستگاه‌ها و سازمان‌ها شفافیت را سرلوحه کار خود قرار دهند تا موجبات بی‌اعتمادی مردم را فراهم نکنند. در این راستا همچنین باید ارگان‌هایی مثل بانک مرکزی در رابطه با بی‌نظارتی‌ها مورد تنبیه قرار بگیرند و حتی به دادگاه معرفی شوند تا از میزان تخلفات کاسته شود.

قدم پنجم

اصلاح سیاست‌های مالی و پولی اقدامی است که باید مورد توجه قرار گیرد. بر این اساس بایستی از ریالی کردن صندوق توسعه ملی خودداری شود؛ چرا که این صندوق متعلق به نسل‌های مختلف است. تجربه ثابت کرده اگر منابع صندوق توسعه ملی ریالی شود، دیگر به صندوق

قدم اول

ایجاد محیط باثبات کلان اقتصادی، از تصمیمات غافلگیرانه، نپخته و نسنجیده خودداری کنیم. برای تحقق این هدف ضرورت دارد تصمیماتی گرفته شود که دست کم ۶ ماه اعتبار داشته باشد تا اعتماد از دست رفته به جامعه بازگردد. این در حالی است که در شرایط فعلی، اقتصاد از تصمیمات خلق‌الساعه خسته شده و فعالان اقتصادی به دنبال بخشنامه‌های متعدد ۶ ماهه اخیر، اعتماد خود به دولت را از دست داده‌اند؛ چرا که طی ماه‌های اخیر شاهد این بودیم که یک شبه بخشنامه‌ها و قوانین جدیدی ابلاغ شد. برای دستیابی به محیط باثبات اقتصادی همچنین باید یک صدای واحد وجود داشته باشد و سازمان‌ها و ارگان‌های مختلف دولتی به‌طور جداگانه ساز خودشان را نزنند.

قدم دوم

شرایط رقابت برای بخش دولتی و خصوصی یکسان شود و همچنین بخش خصوصی توسط دولت مورد مشورت قرار گیرد. این در حالی است که در شرایط فعلی شاهد این هستیم بخش خصوصی در بیشتر تصمیمات مورد مشورت قرار نگرفته است. نکته قابل تأمل اینکه نظامی‌ها در رقابت با بخش خصوصی فعالیت اقتصادی می‌کنند اما هیچ حساب و کتابی پس نمی‌دهند یا اینکه بطور مثال از استان‌های معتبر که مالیاتی گرفته نمی‌شود. بنابراین رقابت بین بخش خصوصی و دولتی به شکل فعلی غیرمنصفانه است. ضرورت دارد که فعالیت این گروه‌ها با شرایط این چنینی متوقف شود. برای حل بحران‌های اقتصادی، باید با انحصارطلبی مقابله کرد. همچنین ضرورت دارد که دولت از دخالت در قیمت‌گذاری خودداری کند و پای خود را از قیمت‌گذاری‌ها بیرون بکشد و کارها را به انجمن‌ها و تشکل‌های تخصصی واگذار کند.

قدم سوم

باید تکلیف مشوق‌ها و یارانه‌ها مشخص شود. چرا که در حال حاضر به اسم مردم و اشتغال تصمیماتی گرفته می‌شود که با علم اقتصاد جور در نمی‌آید. چنانچه قرار است مشوقی داده شود، باید به وضوح مشخص شود که این یارانه و مشوق برای چه هدفی مورد استفاده قرار می‌گیرد. به

رئیس هیأت مدیره انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر:

افزایش موجودی انبارهای قند و شکر در شهر یورماه

در حال حاضر هیچ گونه کمبود و یا کسری در ارتباط با تهیه قند و شکر در کشور وجود ندارد و به اندازه کافی از سال گذشته در انبارها ذخیره داریم و هیچ گونه مشکلی در مورد تهیه و تولید این محصولات نیست و محدودیتی در تأمین این مواد نداریم.

علیرضا شرف رئیس هیأت مدیره انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ایران در ارتباط با وضعیت تولید و تأمین قند و شکر کشور اعلام کرد: «در حال حاضر هیچ گونه کمبود و یا کسری در ارتباط با تهیه قند و شکر در کشور وجود ندارد و به اندازه کافی از سال گذشته در انبارها ذخیره داریم و هیچ گونه مشکلی در مورد تهیه و تولید این محصولات نیست و محدودیتی در تأمین این مواد نداریم.»

او در پاسخ به این سؤال که شرایط تهیه قند و شکر در ماه‌های آینده چگونه پیش‌بینی می‌شود گفت: «در ماه‌های آینده نیز هیچ مشکلی با تأمین این مواد در کشور نخواهیم داشت و همان‌طور که مشاهده می‌شود این محصولات برخلاف دیگر کالاها که افزایش قیمت داشته‌اند، جزو معدود کالاهایی هستند که افزایش قیمت نداشته‌اند.»

شرف از افزوده شدن قند و شکر جدید به انبارها در شهریور ماه سال جاری خبر داد و گفت: «در ۵ شهریور ماه قند و شکر جدید بر موجودی انبارها اضافه می‌شود و هیچ‌گونه کاهشی در ارتباط با تولید این محصولات در کشور وجود ندارد. همچنین امسال واردات قند و شکر به کشور صورت نگرفته است و نخواهد گرفت؛ چراکه تولید داخل کفایت می‌کند.»

درجه بالای همبستگی ضرورت کامیابی است

ادامه از صفحه اول

شکست‌ها، صحبت‌ها و گفت‌وگوی جمعی و چند نفری مدیران با هم و اصرار بر وفاداری بیشتر و اجتناب از رفتارهای فردی احتمالی می‌تواند اساس و پایه مستحکم فعلی را تا سال‌های طولانی از آسیب‌ها مصون نگاه دارد. بی‌تردید همه مدیران ارجمند صنعت قند و شکر آگاهی کامل دارند که اتحاد و اتفاق رأی و نظر و عمل و البته پس از بیان همه دیدگاه‌ها تا چه اندازه می‌تواند منافع این صنعت و همه واحدها را پایدار کند. برخی رفتارهای احتمالی تک‌روانه ممکن است برای برخی واحدها منافع کوتاه‌مدت داشته باشد، اما مطمئن باشیم که این منافع کوتاه‌مدت می‌تواند در بلندمدت به زیان کل صنعت قند و شکر باشد. البته و بدون چون و چرامی پذیریم که رفتارهای متناقض دولت‌ها و سازمان‌های دولتی روزگار را بر واحدهایی سخت و غیرقابل تحمل می‌کند و احتمال خطای تصمیم‌گیری را بیشتر می‌کند. در چنین مواقعی باید از

تمام‌عیار است. به همین دلیل است که زاد و رشد نهادی به نام روابط عمومی یک اتفاق مهم بوده و هست. کارخانه‌های قند و شکر که در همه ایران پراکنده شده‌اند باید ارزش نهاد مهم و سرنوشت‌ساز روابط عمومی را بدانند. مدیران و دست‌اندرکاران واحدهای صنعتی باید در شرایط فعلی که یک وضعیت حساس است بتوانند با مدیران دولتی در سطوح شهر و شهرستان و استان تعامل برقرار کرده و تنگناها و توانایی‌های واحد خود و فلسفه وجودی خود را اثبات کنند. این تعامل و گفت‌وگو می‌تواند در بلندمدت از تهدیدها کاسته و بر ابعاد فرصت‌ها اضافه کند. علاوه بر مدیران دستگاه‌های دولتی مدیران ارجمند واحدهای صنعتی باید با نمایندگان شهر و استان خود در مجلس قانون‌گذاری نیز تعامل مثبت و مفید برقرار کنند. مدیریت روابط عمومی و تعمیق و گسترده شدن مناسبات با مدیران و نمایندگان مجلس یک ضرورت تمام‌عیار است و در بلندمدت به کار می‌آید.

روابط عمومی نیرومند

تجربه جامعه‌های معاصر و همچنین تجربه سازمان‌ها و بنگاه‌های بزرگ نشان می‌دهد که داشتن تعامل میان یک واحد صنعتی با مجموعه بیرون از محیط داخلی یک ضرورت

نادیده گرفته شدن قوانین و مصوبات در دولت حقوقدان

ادامه از صفحه اول

رواج رفتارهای مبتنی بر نادیده گرفتن قانون، مقررات و بخشنامه‌های دولتی و رواج رفتارهای مبتنی بر سوءنیت و سوءظن از طرف برخی مدیران دولتهای یادشده فضای کار را گونهای کرده بود که فریادها از قانون شکنی به آسمان رفته بود. اکثریت فعالان صنعتی و اقتصادی در ۸ سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۲ اعتقاد داشتند بی قانونی و رواج فعالیت‌های مبتنی بر عدم اطمینان فضای کار را سخت و تاریک کرده است.

دولت امید

تردیدی نداریم که یکی از دلایل اصلی روی آوری شهروندان به حجت‌الاسلام والمسلمین حسن روحانی در انتخابات ۱۳۹۲ ریاست جمهوری تأکید ایشان برای مراعات قانون در مناسبات میان دولت و مردم و دولت و فعالان اقتصادی و نهادهای مدنی مثل تشکلهای کارگری و کارفرمایی بود. رئیس دولت یازدهم و دوازدهم با توجه به شرایط روزهای سختی که دولتهای نهم و دهم برای مردم ایجاد کرده بود تأکید کرد یک حقوقدان هستم و همه منزلهای حقوقی شهروندان را رعایت و گسترش خواهم داد. این اراده‌گرایی وی بود که موجب شد بیشتر فعالان صنعتی و اقتصادی نیز به او رأی داده و تا جایی که می‌توانستند راه ورود وی را به نهاد ریاست جمهوری هموار کردند.

دولت تدبیر و امید با انتصاب و انتخاب گروهی از مدیران با سابقه و مشهور دولتهای سازندگی و اصلاحات امیدهای زیادی ایجاد کرد که قرار است بی قانونی و نادیده انگاشتن به وفا و عهد و پیمان کنار رفته و کارها مطابق با شأن و شخصیت دولت و فعالان اقتصادی سامان داده شود. این امیدواری بیش از هر چیز در توسعه اعتماد مؤثر بود و کارها مطابق انتظار پیش می‌رفت که به مرور و متأسفانه رخنه‌هایی در دولت و به ویژه در سازمان‌های زیرمجموعه دولتها ایجاد شد. وقتی دولت یازدهم همه نیروی مادی و فکری خود را برای رسیدن به نقطه اوج در سیاست خارجی به کار گرفت، متأسفانه از سالم‌سازی مناسبات در میانه و بدنه دولت غفلت کرد و به مرور صفات ویژه و خصایل نیکویی که انتظارش را می‌کشیدیم جایش را به همان مناسبات ناپسند دولتهای نهم و دهم داده است. دولت محترم و به ویژه در سال‌های اخیر راه عهدشکنی را دوباره در دستور کار قرار داده است و بخشی از سازمان‌ها و نهادهای دولتی به جای اینکه به پیشبرد منافع ملی توجه کنند به گسترش منافع سازمان خود فکر می‌کنند، حال چگونه می‌توان انتظار داشت که مصوبات این دولت در دولت و دولتهای بعدی معتبر و قابل اجرا بماند؟! آیا با این روش سنگ روی سنگ می‌ماند؟! **بدعهدی نیشکری**

برای اینکه بتوانیم تصویری دقیق‌تر از بدعهدی و پیمان شکنی گروهی از مدیران دولتی در داستان صنعت قند و شکر و دلیل گلابه و اعتراض را ترسیم کنیم به یک موضوع تازه رخ داده اشاره می‌کنم. این البته یک پرده از پرده‌هایی است که وجود دارد و متأسفانه شاهد هستیم که شرایط برگشت به نادیده گرفتن قانون را فراهم می‌کند. موضوع این است که این روزها و برخلاف قانون و مقررات پیشین مدیران نهادهای که باید درباره مابه‌التفاوت بهای شکر تولیدی در داخل تصمیم بگیرند مدعی هستند که باید واحدهای نیشکری از واحدهای چغندری تفکیک شده و این واحدهای نیشکری نیز جداگانه قیمت تمام شده خود را اعلام کنند. در کار گروهی که برای همین منظور و در پی دستور وزیر محترم صنعت، معدن و تجارت در تابستان برپا شده بود تأکید شد که این خواسته برخلاف مصوبات دولت در سال‌های ۱۳۸۱ و ۱۳۸۲ است. نگارنده با استناد به قانون در نشست‌ها تأکید کردم و نامه نوشته‌م که هیأت وزیران دولت اصلاحات که تنی چند از آنان در همین دولت نیز حضور دارند در سال ۱۳۸۱ مقرر کرده است هرگونه اقدام‌های حمایتی و یارانه‌ای تخصیص یافته به محصولات مشابه در سطح کشور برای تولید محصولات تولیدی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی نیز اعمال شود. آیا این قانون تصریح کافی ندارد و آیا اینچنین صراحتی قابل تفسیر است و چرا اگر چنین تفسیر برداری دیده می‌شود سال‌های سال آن را انجام ندادند و حالا مطابق سلیقه یک گروه قرار است چنین شود؟ نگارنده تأکید دارد که مطابق با یک مصوبه سال ۱۳۸۲ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی وقت و تأیید شورای اقتصاد که باید نرخ شکر تولید کارخانه‌های نیشکری برای محصول تولیدی خود برابر قیمت کارخانه‌های چغندری باشد، تفسیر به رأی کاری است که با قانون مطابقت ندارد. نکته دردناک این است که برخی از مدیران محترم در گفت‌وگوهای شفاهی می‌پذیرند که قانون و مقررات یادشده استحکام دارند و باید مطابق قانون عمل شود. این حرف برای اعضای انجمن و شرکت‌های عضو آن یک سند حساب می‌شود و هرگز انتظار ندارند که در عمل باز هم جور دیگری رفتار شود و در صورت جلسه همان نوشته شود که مرادشان بوده است. این تناقض در حرف و در عمل می‌تواند سایه‌های بی‌اعتمادی را گسترش داده و توسعه بی‌اعتمادی راه را برای هرگونه رخداد نامساعد در هر زمینه باز کند.

به نظر می‌رسد مدیران محترم در سطح بالاتر باید به موضوع‌های مهمی که سرنوشت یک صنعت و یک نهاد بزرگ را می‌تواند دستخوش ناپسانمانی کند توجه داشته باشند. گلابه‌های شفاهی و مکتوبی که در همین مورد مشخص گفته و نوشته شده است برای ثبت در بایگانی نیست، بلکه برای این است که اجرا شود و نگرانی‌ها را برطرف کند. اعضای انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر که با همکاری وزارت محترم جهاد کشاورزی توانسته‌اند افتخار آفرینی کرده و از خروج میلیون‌ها دلار ارز از کشور جلوگیری کنند از دولت محترم انتظار دارند فقط به قانون عمل کنند. بدیهی است اگر قانون نقص دارد باید با کمک یکدیگر در مسیر برطرف کردن آن نقص گام برداریم و کارها مطابق با رعایت حقوق فعالان اقتصادی پیش برود. واقعیت این است که ادامه این مسیر و نادیده گرفتن قانون از همین کارهای کوچک سلیقه‌ای شروع و به یک شکاف بزرگ تبدیل می‌شود که ساختمان در حال استحکام فعالیت‌ها را است و بی‌پایه می‌کند.

تولید شکر الگوی مناسبی برای سایر محصولات است

ادامه از صفحه اول

علاوه بر این تولید شکر به اندازه مصرف داخل راهی برای رسیدن به خوداتکایی اقتصادی در تولید سایر محصولات بود. ایجاد ثبات در بازار شکر در سال‌های اخیر و کاهش التهاب و همچنین کاهش مصرف ارز کمیاب در این شرایط از دستاوردهای دیگر تولید شکر در این سال‌ها به ویژه سال زراعی گذشته است. مجموعه این پیامدهای مناسب در تولید شکر که با درک دقیق بنگاه‌ها، انجمن صنفی به مثابه تشکل دارای طرح و برنامه و آینده نگری و سرانجام ایستادگی قابل اعتنای وزیر جهاد کشاورزی و همکارانشان بر این کار بوده است. به همین دلیل است که مهندس محمود حجتی وزیر جهاد کشاورزی در هر موقعیتی که پیش آید این دستاورد را باهدف تشجیع و تشویق و الگوی کار در مسیر خود اتکایی بآبهره وری برزبان می‌آورد. روز ۲۴ مهرماه امسال محمود حجتی میهمان بازرگانان و تولیدکنندگان محصولات کشاورزی در اتاق تهران بود. این وزیر پس از آنکه همه سخنان، انتقادات و اعتراض‌ها را شنید و یادداشت کرد با نظم و ترتیب به آنها جواب داد. حجتی برای چندمین بار در یک سال تازه سپری شده از اینکه ایران در تولید شکر به خودکفایی برسد اظهار شادمانی کرد. وی گفت می‌توان با استفاده از تجربه تولید شکر در داخل به سوی رسیدن به هدف خوداتکایی اقتصادی در سایر محصولات پیش رفت. او تأکید کرد با سرمایه‌گذاری‌هایی که در طول ۵ سال گذشته در حوزه کشاورزی انجام شده شاهد رشد بهره وری ۶ درصد به ازای یک واحد آب به صورت سالانه هستیم. وی میزان سرمایه‌گذاری در مزرعه و خاک را بالغ بر هزار میلیارد تومان عنوان کرد و گفت: در سال جاری حدود ۹٫۵ میلیون تن گندم و ۲ میلیون تن شکر و ۳۴۰ هزار تن کلزا خریداری کردیم. و در مورد مسئله آب اظهار نظر کرد و با اشاره به این نکته که ایران در طول سالیان گذشته به صورت متداوم با مسئله کم‌آبی مواجه بوده و بالای ۹۰ درصد سرزمین ایران ارزش آب را بیشتر از هر جای دیگری می‌دانند، گفت: در طول تاریخ، مردم ایران با مسئله آب دست‌به‌گریبان بودند و مکانیسم‌های ویژه‌ای هم برای مقابله با آن طراحی کردند که همچنان نمودهای آن را می‌بینیم. البته در دهه‌های اخیر به دلیل بالا رفتن سطح رفاه و برخورداری از امکانات، تاحدودی رعایت بعضی موضوعات فراموش شد. وی در ادامه به موضوع تعیین ارز ۴۲۰۰ تومان توسط دولت اشاره و تأکید کرد: در آن زمان ناچار بودیم برای کالاهای اساسی این نرخ را در نظر بگیریم. همین امروز قیمت مرغ افزایش پیدا کرده اگر برای کالاهای اساسی قیمت ارز نیمایی منظور شده بود، قیمت مرغ چند بود؟ سال گذشته نهادهای با قیمت ارز ۳۲۰۰ وارد می‌شد، امروز با ارز ۴۲۰۰، علاوه بر این، سایر بخش‌های مؤثر در قیمت‌گذاری نیز گران‌تر شده‌اند. اگر ارز هم نیمایی بود که دیگر قیمت مرغ که غذای اصلی مردم است، سربه فلک می‌کشید. وی تصریح کرد: امروز همه کارشناسان و مسئولان به این نتیجه رسیدند که سرکوب قیمت ارز نتیجه عکس دارد و به نفع کشور نیست. بنابراین باید اجازه داد این نرخ به تدریج اصلاح شده و متناسب با آن قیمت سایر کالاها نیز به روز شود. محمود حجتی، وزیر جهاد کشاورزی در واکنش به آنچه در این نشست مطرح شد، پیش از هر چیز حفظ منافع عمومی را به عنوان یک اولویت مطرح کرد و گفت: دولت در اتخاذ هر تصمیمی، این موضوع را ملاک قرار می‌دهد و سعی می‌کند، راهکاری را در نظر بگیرد که منافع عمومی آسیب نبیند. وی ادامه داد: در این راستا به لحاظ بخشی بسیاری از برنامه‌ها و بخشنامه‌هایی که ابلاغ می‌شود، مورد تأیید خود ما نیست اما ناچار به اجرای آنها هستیم. این مقام مسئول همچنین از وجود وضعیت خاص اقتصادی در کشور سخن گفت و ادامه داد: امروز نباید انتظار داشت که هر چیزی سر جای خود باشد. در این روزها اختیارات ویژه‌ای واگذار، جلسات متعددی برگزار و تعداد زیادی از روندها تغییر کرد. البته این تغییرات، ضایعاتی را هم به دنبال داشت. بنابراین مجبور هستیم که مقاومت کنیم تا این شرایط حد به پایان برسد.

سخنان شافعی

غلامحسین شافعی، رئیس پارلمان بخش خصوصی نیز در نشست صبحانه کاری با وزیر جهاد کشاورزی و معاونان وی، با اشاره به کاهش سهم تسهیلات به بخش کشاورزی طی ۱۰ سال اخیر و انتقاد از بی‌توجهی دولت نسبت به حیاتی‌ترین بخش اقتصادی، گفت: میزان تسهیلات این حوزه در سال ۸۵ برابر با ۱۴٫۸ درصد بود که این رقم در سال ۹۲ به ۱۰٫۴ درصد رسید و در سال ۹۵ به ۸٫۸ درصد کاهش پیدا کرد. وی مسئله دیگر را اتخاذ تصمیمات آنی بدون پشتوانه کارشناسی عنوان کرد و با تأکید بر لزوم بازنگری در این رویه، گفت: دولت نباید در اتخاذ تصمیمات و برنامه‌ها شتاب به خرج بدهد. صدور بخشنامه‌های متعدد و ناگهانی نه تنها مشکل را حل نمی‌کند بلکه باعث بدتر شدن شرایط می‌شود. رئیس اتاق ایران ممنوعیت صادرات انواع محصولات کشاورزی را از این دست تصمیمات دانست و خواستار بازنگری در مورد آنها شد. شافعی با اشاره به ماده ۲۴ قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار تصریح کرد: دولت طبق قانون ملزم است پیش از اعمال هرگونه تغییری در بخشنامه‌ها، از طریق رسانه‌ها و صداوسیما، موضوع را اطلاع‌رسانی کند و نباید نسبت به مواد قانونی بی‌توجه باشد.

آیا وضعیت تقاضای جهانی شکر در سال ۱۹-۲۰۱۸ تغییر می کند؟

برآورد شده است که رشد مصرف جهانی شکر در سال ۱۹-۲۰۱۸ حدود ۱/۵٪ رشد داشته باشد که کمتر از رشد ۱/۷٪ این فصل است. انتظار می رود میزان مصرف شکر در هند به عنوان بزرگترین مصرف کننده شکر در جهان، با نیم میلیون تن افزایش به رقم ۲۷/۷ میلیون تن در سال ۱۹-۲۰۱۸ برسد که این افزایش تقریباً مشابه روند رشد فصول قبل است به طوری که مقدار مصرف در فصل جاری نیز از ۲۶/۷ میلیون تن به ۲۷/۲ میلیون تن رسیده بود. برآورد مصرف برای هند ممکن است دربرگیرنده برخی پتانسیلها برای تجدیدنظر رو به بالا باشد چرا که قیمت های داخلی شکر طی ماه های اخیر در واکنش به افزایش شدید تولید داخلی، روند نزولی داشته باشد. با توجه به این که کشش قیمتی تقاضای شکر در کشورهای در حال توسعه مانند هند، بسیار بالاتر از کشورهای صنعتی مانند ژاپن، ایالات متحده و یا آلمان باشد، لذا منطقی است که فرض کنیم مصرف می تواند از این طریق مورد حمایت قرار گیرد.

واردات نسبتاً کم چین نشان می دهد که مصرف شکر این کشور به عنوان دومین مصرف کننده بزرگ جهان، به واسطه جایگزینی شیرین کننده های ارزان قیمت ذرت کاهش یافته است. در حالی که ما پیش از این، مصرف شکر چین برای سال ۱۸-۲۰۱۷ را به رقم ۱۷ میلیون تن در تراز ماه آوریل کاهش دادیم، اکنون فرض می کنیم که مصرف برای سال ۱۹-۲۰۱۸ در این سطح باقی خواهد ماند (که یک بازبینی رو به پایین ۰/۲ میلیون تنی از پیش بینی قبلی را نشان می دهد).

شکر به عنوان عامل مخرب سلامت در سراسر جهان مورد حمله قرار گرفته و برخی از سیاستمداران معتقدند که این ماده عامل اصلی چاقی است. در نتیجه، وضع مالیات بر روی نوشیدنی های غیرالکلی شیرین شده با شکر در بهار امسال در انگلستان و ایرلند به همراه اقداماتی مشابه در چند کشور دیگر به اجرا گذاشته شد.

به عنوان مثال، انجمن پزشکی استرالیا در اوایل سال جاری خواستار وضع مجدد مالیات بر شکر شد و توضیح داد که اخذ مالیات برای مقابله با چاقی و بیماری های قلبی عروقی اهمیت دارد. با این حال، دولت ائتلافی استرالیا در ماه گذشته اطمینان داد که قبل از انتخابات آینده که تا مه ۲۰۱۹ برگزار می شود، مالیاتی بر روی نوشیدنی های شیرین شده با شکر وضع نخواهد کرد.

در حال حاضر مالیات های مشابه در ۲۸ کشور از جمله مکزیک، شیلی، مصر و مناطق بزرگ شهری در ایالات متحده وجود دارد. فیلیپین و سرلانکا جزو کشورهای آسیایی هستند که مالیات شکر را مطرح کرده اند. سایر کشورهای از جمله هنگ کنگ ترجیح می دهند رویکرد حرفه ای اتخاذ کنند و مسئولین امر از معرفی یک سیستم جدید برچسب زنی مواد غذایی و نوشیدنی بهره گرفته اند. با این حال، آنها به تازگی اعلام کرده اند که اگر این اقدام در جهت کاهش مصرف شکر برای مقابله با چاقی ناکام بماند، به گزینه وضع مالیات بر شکر روی خواهند آورد.

با توجه به میزان مالیات، به نظر می رسد که می توان مطمئن بود که در نهایت می تواند بر مصرف این نوشیدنی تأثیر بگذارد.

مهم تر از همه، تولیدکنندگان مواد غذایی و نوشیدنی برای جلوگیری از پرداخت مالیات های فوق، به طور فعال مقدار شکر محصولات خود را کاهش می دهند و شیرین کننده های مصنوعی را جایگزین شکر خواهند نمود. آنها همچنین اندازه قطعات و تنوع محصولات شکر خود را کاهش می دهند. این مسئله در نهایت ممکن است تأثیر بیشتری بر کاهش مصرف شکر نسبت به مصرف نوشابه های غیرالکلی آنها داشته باشد.

به عنوان مثال، بر اساس گزارش Just Drinks، سهم نوشابه های غیرالکلی مشمول قانون جدید مالیات شکر انگلستان، در پی این مصوبه نصف شده است. بر اساس آخرین گزارش مصرف بریتویچ، در ابتدای ماه آوریل پس از یک دوره آماده سازی دو ساله، تنها ۱۲ درصد از حجم نوشابه های غیرالکلی انگلیس در معرض تأثیر مالیات قرار گرفتند. این رقم با سهم ۲۵ درصدی سال ۲۰۱۶ (زمان وضع مالیات)

آزاد به دلیل رشد جمعیت، رو به افزایش است و می تواند در سال ۱۹-۲۰۱۸ به ۲۳/۱ میلیون تن افزایش یابد که نسبت به مصرف ۲۲/۵ میلیون تنی سال گذشته، ۲/۶ درصد نشان می دهد. مصرف شکر در اقیانوسیه معادل ۱/۶ میلیون تن است که بسیار پایدار بوده و عملاً هیچ تغییری نسبت به سال گذشته نشان نمی دهد. استرالیا با مصرف ۱/۳ میلیون تن شکر، بزرگترین مصرف کننده شکر اقیانوسیه محسوب می شود.

رکورد مصرف شکر در کشورهای واردکننده

به نظر می رسد که نرخ رشد مصرف شکر در کشورهای در حال توسعه در سال ۱۹-۲۰۱۸ به رقم ۱/۸ درصد برسد که در این صورت، میزان مصرف به ۱۳۹/۳ میلیون تن خواهد رسید. این رقم معادل ۷۵٪ کل تقاضای جهانی برای شکر است. تقاضای شکر در کشورهای صنعتی همچنان در یک محدوده نسبتاً باریک بدون تغییرات قابل ملاحظه نسبت به سال های گذشته ادامه دارد. مصرف سال ۱۹-۲۰۱۸ در این کشورها در حدود ۴۷/۱ میلیون تن خواهد بود که تنها ۰/۴٪ بیشتر از سال قبل است. پیش بینی می شود مصرف شکر در کشورهای واردکننده به ۱۴۱/۱ میلیون تن در فصل آینده برسد. انتظار می رود میزان مصرف شکر در کشورهای صادرکننده نیز با رشدی در حدود ۰/۶٪، به ۴۵/۴ میلیون تن افزایش یابد. به دلیل دسترسی فراوان شیرین کننده همراه با مصرف بالای آن و محدود شدن پتانسیل رشد بیشتر، نرخ رشد مصرف در این گروه از کشورها کمتر از کشورهای واردکننده است.

ابقای بیش از ۶۰ میلیون تنی تولید قابل صادرات در سال ۱۹-۲۰۱۸

با توجه به افزایش تولید تایلند و هند برآورد می شود که تولید شکر قابل حضور جهانی (تولید منهای مصرف) سال ۱۸-۲۰۱۷ به بالاترین سطح خود یعنی ۶۲/۹ میلیون تن برسد که از رقم ۵۸/۱ میلیون تن سال قبل آن بیشتر است. انتظار می رود که دسترسی جهانی برای شکر صادراتی در سال ۱۹-۲۰۱۸ با اندکی کاهش به ۶۲ میلیون تن تنزل کند، با این حال، این سطح برای دومین سال در محدوده بیش از ۶۰ میلیون تن قرار دارد.

افزایش دسترسی از بازارهای اتحادیه اروپا و همچنین آسیا، عامل مهمی در افزایش تولید قابل صادرات است. به نظر می رسد تولید شکر قابل صدور اتحادیه اروپا در سال ۱۸-۲۰۱۷ به حدود ۷-۶ میلیون تن برسد از ۳/۵ میلیون تن سال قبل بیشتر است. علی رغم کاهش این رقم نسبت به سال قبل، انتظار می رود حجم تولید قابل صدور برای

قابل مقایسه است. بریتویچ گفت که تولیدکننده های نوشیدنی های غیرالکلی در پاسخ به وضع مالیات، در اجرای نوآوری های کم شکر تسریع نموده اند و بسیاری از محصولات خود را در آستانه ۵ گرم در هر ۱۰ میلی لیتر تنظیم نموده اند. ضمناً، سوپرمارکت ها نیز به منظور اجتناب از پرداخت مالیات، در انتخاب برندهای تجاری نوشیدنی های خود تجدیدنظر کرده اند.

تولیدکنندگان نوشیدنی های غیرالکلی نیز بر کاهش مصرف شکر در کارخانه هایشان اذعان داشتند. شرکای اروپایی کوکاکولا گفته اند که تنها نوشابه انرژی زای مونستر و کوک کلاسیک مشمول مالیات شکر قرار خواهند گرفت. کارخانه آیرنبرو متعهد شد که علی رغم برخی مخالفت ها از سوی مصرف کننده، ۹۹٪ از محصولات خود را در سطحی کمتر از آستانه مشمول مالیات تولید کند. علاوه بر این، تا حد زیادی پذیرفته شده است که رشد جمعیت و رشد اقتصادی، نه تنها از عوامل کلیدی در مصرف جهانی شکر محسوب می شوند بلکه در افزایش مصرف بسیاری از مواد غذایی اصلی نیز نقش دارند. در مورد شکر این واقعیت وجود دارد که معمولاً افزایش استانداردهای سطح زندگی منجر به مصرف بیشتر غذاهای فرآوری شده مانند لبنیات، نوشابه ها و غیره می شود که حاوی میزان قابل توجهی شکر هستند. علاوه بر این، معمولاً کشش درآمد تقاضای شکر در کشورهای کم درآمد بیشتر است بدین معنی که افزایش مصرف ناشی از افزایش درآمد در این کشورها در مقایسه با کشورهای پردرآمد، بیشتر است. در مجموع، در حال حاضر انتظار می رود مصرف جهانی شکر در سال ۱۹-۲۰۱۸ به میزان ۱/۵٪ افزایش یابد و کل این مقدار می تواند به ۱۸۶/۴ میلیون تن برسد که ۲/۷ میلیون تن بیشتر از مصرف سال گذشته خواهد بود.

رکورد جدید مصرف شکر آسیا

پیش بینی می شود مصرف شکر آسیا در سال ۱۹-۲۰۱۸ به ۸۸/۹ میلیون تن افزایش یابد که از ۸۷/۳ میلیون تن سال قبل بیشتر است. این افزایش عمدتاً به واسطه رشد مورد انتظار برای هند است. مصرف شکر اروپا در سال ۱۹-۲۰۱۸ در حد ۳۱/۱ میلیون تن (در مقایسه با ۳۱ میلیون تن سال قبل) خواهد بود، در حالی که مصرف شکر در آمریکای شمالی و مرکزی ممکن است به ۲۱/۵ میلیون تن برسد که ۰/۲ میلیون تن بیشتر از سال قبل است. مصرف شکر در آمریکای جنوبی به ۲۰/۱ میلیون تن می رسد که رشد مختصری نسبت به مصرف ۱۹/۹ میلیون تن قبل نشان می دهد، برزیل با ۱۲/۲ میلیون تن بزرگترین مصرف کننده این منطقه است. مصرف شکر در

سال ۱۹-۲۰۱۸ در سطح ۶/۸ میلیون تن باقی بماند. بیشترین مقدار افزایش دسترسی این فصل مربوط به فرانسه و آلمان است لیکن در کشورهایی مانند لهستان، هلند و بلژیک نیز افزایش در این خصوص وجود دارد. علاوه بر این، صادرات اتحادیه اروپا با محدودیت از سوی سازمان تجارت جهانی مواجه نیست و صادرکنندگان این اتحادیه از شروع فصل جدید و با وجود عدم سودآوری قیمت‌های صادراتی، فعالیت برای تخلیه مازاد سنگین خود را آغاز کرده‌اند. کمیسیون اتحادیه اروپا اخیراً در ماه مارس، قیمت فوق هر تن شکر را ۳۱۳ یورو گزارش کرده است که این اشاره دارد به اینکه قیمت درب کارخانه کمتر از ۳۰۰ یورو برای هر تن است. در واقع صادرات اتحادیه اروپا به بازار جهانی طی اکتبر تا آوریل سال جاری به ۲/۴ میلیون تن رسید که در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته، ۰/۷ میلیون تن افزایش نشان می‌دهد. با این امید که هزینه‌های حمل، قیمت‌های داخلی را تحت تأثیر قرار ندهد همچنان بازار داخلی از اهمیت بیشتری نسبت به صادرات برخوردار خواهد بود.

تولید قابل صدور آفریقا در سال ۱۹-۲۰۱۸ در مقایسه با سال گذشته افزایش مختصری خواهد داشت و انتظار می‌رود از ۱/۶ میلیون تن سال ۱۸-۲۰۱۷ به ۱/۷ میلیون تن تغییر کند. دسترسی صادراتی در این قاره با افزایش مصرف داخلی به علت رشد زیاد جمعیت محدود شده است.

شکر تولیدی قابل صدور آمریکای شمالی و مرکزی در سال ۱۹-۲۰۱۸ به دلیل بهبود دسترسی در کوبا می‌تواند از ۵/۶ میلیون تن سال گذشته به ۶/۲ میلیون تن افزایش یابد. اثرات ویران‌کننده طوفان ایرما در تولید در این فصل کوبا باعث شد تا این کشور برخی از محموله‌های صادراتی خود را لغو نماید.

تولید قابل صدور برزیل در سال ۱۹-۲۰۱۸ به حدود ۲۱/۹ میلیون تن می‌رسد انتظار می‌رود کاهش شدید تولید شکر منطقه مرکزی - جنوبی برزیل در فصل ۲۰۱۸، منجر به کاهش ۹/۷ میلیون تنی دسترسی صادراتی این کشور در سال ۱۸-۲۰۱۷ شده و حجم شکر قابل صدور آن را از ۳۰/۵ میلیون تن سال قبل به حدود ۲۰/۸ میلیون تن برساند.

در مقابل احتمال دارد که تولید صادراتی آسیا در سال ۱۸-۲۰۱۷ به ۲۰/۵ میلیون تن برسد که نسبت به رقم ۹/۲ میلیون تن سال قبل آن، رشد دو برابری را نشان می‌دهد، دلیل آن رشد، افزایش شدید تولید در تایلند و هند می‌باشد. افزایش شدید تولید شکر تایلند ممکن است تولید صادراتی این کشور را از ۶/۸ میلیون تن به ۱۱/۵ میلیون تن در فصل جاری افزایش دهد. با این حال، پاکستان می‌تواند ۱/۴ میلیون تن شکر صادراتی از محصول داشته باشد. این رقم شامل ذخایر مازاد فصل ۱۷-۲۰۱۶ که به واسطه افزایش ناگهانی تولید در کشور رخ داد، خواهد بود. تاکنون دولت مجوز صادرات تنها ۲ میلیون تن شکر را (با کمک پارانه‌های سنگین) برای هر دو فصل زراعی مصوب کرده است. هند به یک عامل مخرب دیگر برای بازار جهانی تبدیل شده است، افزایش قابل توجه تولید این فصل، این کشور را به اردوگاه صادرکنندگان متصل می‌کند. تولید قابل صدور محصول جاری در حدود ۷/۶ میلیون تن است و محصول سال آینده حتی ممکن است منجر به مازاد صادراتی ۸/۳ میلیون تن شود. با توجه به این که در حال حاضر، صادرات کاهش قابل ملاحظه‌ای داشته است اخیراً دولت سهمیه ۲ میلیون تنی صادرات اجباری را در ماه آوریل تصویب کرده است اما هنوز مشخص نیست که این فرآیند چگونه اعمال خواهد شد. در هر صورت، در حال حاضر پتانسیل سنگین صادراتی در خارج از هند متوجه بازار بوده و به احتمال زیاد از هر گونه افزایش قیمت (به هر دلیلی) جلوگیری می‌کند.

کاهش تقاضای واردات در سال ۱۹-۲۰۱۸

تخمین زده می‌شود که واردات ناخالص با ۰/۹ میلیون تن رشد، از ۶۸/۲ میلیون تن به ۶۹/۱ میلیون تن در سال ۱۹-۲۰۱۸ افزایش یابد. این بدان معنی است که حدود ۳۷ درصد از شکر مصرف شده جهانی در سال جاری ناشی از واردات است. واردات شکر چین از حدود ۵/۱ میلیون تن این فصل به ۳/۷ میلیون تن سال ۱۷-۲۰۱۶ به ۵/۵ میلیون تن در سال ۱۹-۲۰۱۸ افزایش خواهد یافت. سیاست

محدودکننده صدور مجوزهای واردات و همچنین عوارض واردات مازاد، واردات رسمی را در سال ۱۷-۲۰۱۶ تحت تأثیر قرار داده است، در همین زمان، مبارزه با قاچاق هم موجب کاهش ورود شکر غیرقانونی به کشور شده است. با این حال، حذف کامل قاچاق دور از انتظار است چرا که قیمت‌های پایین شکر خام جهانی، جذابیت این تجارت را حفظ می‌کند، لذا تجار به دنبال راه‌های جدید (مثلاً از طریق تایوان) هستند. این موضوع همراه با بهبود عرضه تایلند و هند در سال ۱۸-۲۰۱۷ و همچنین محصول یارانه‌ای پاکستان، ممکن است سبب بازگرداندن رونق قاچاق به جنوب چین گردد. تقریباً نیم میلیون تن شکر در دو ماه اخیر (مارس و آوریل) وارد شده است. تراز شکر چین نشان می‌دهد که اگر در اعلام میزان مصرف این کشور اغراق نشده باشد چین به زودی نیازمند انجام واردات زیاد خواهد بود. به نظر می‌رسد که اندونزی ۵/۶ میلیون تن شکر را در سال ۱۹-۲۰۱۸ وارد کند که از ۴/۶ میلیون تن تخمین زده شده سال ۱۸-۲۰۱۷ بیشتر است. مصرف داخلی به دلیل رشد اقتصادی و جمعیتی در حال افزایش است در حالی که تولید داخلی به علت فقدان سرمایه‌گذاری در حدود ۲/۴ میلیون تن است. افزایش تقاضا با رشد انحصاری صنایع غذایی و نوشابه‌سازی (که بیشتر متکی به شکر تصفیه شده از شکرهای وارداتی هستند تا شکرهای تولید شده داخلی)، شرایط را برای کارخانه‌داران بومی سخت نموده است.

انتظار می‌رود ایالات متحده به واسطه جریان کاهش مورد انتظار تولید داخلی، میزان واردات شکر خود را در سال ۱۹-۲۰۱۸ به حدود ۳/۴ میلیون تن افزایش دهد که از ۳/۱ میلیون تن سال قبل بیشتر است. صادرات از مکزیک به ایالات متحده نیز ممکن است در حد فاصل جاری باقی بماند، که این مسئله نیز می‌تواند نیازهای وارداتی فصل بعد را افزایش دهد.

احتمالاً واردات روسیه در سال ۱۹-۲۰۱۸ از ۰/۳ میلیون تن فراتر نرود. علی‌رغم این که این کشور در حال حاضر به لحاظ آماری خودکفا است، به واردات شکر خام برای تصفیه‌خانه‌های خود در شرق دور ادامه می‌دهد چرا که انتقال شکر چندتری به این ناحیه دور دست مقدور نیست. در مجموع، کل واردات شکر آسیا در سال ۱۹-۲۰۱۸ به ۳۵/۸ میلیون تن افزایش یافته است که به دلیل افزایش پیش‌بینی شده واردات چین و اندونزی از رقم ۳۴/۹ میلیون تن واردات سال گذشته بیشتر است. به نظر می‌رسد که واردات اروپا نسبت به رقم ۱۰/۲ میلیون تن (از جمله واردات در داخل اتحادیه اروپا) تغییر قابل توجهی نداشته باشد. احتمالاً به علت افزایش دسترسی داخلی، واردات آفریقا با کاهشی مختصر از ۱۵/۹ میلیون تن به ۱۵/۶ میلیون تن برسد. واردات آمریکای شمالی و مرکزی به دلیل افزایش مورد انتظار در واردات ایالات متحده، افزایش مختصر داشته و از ۵/۱ میلیون تن به ۵/۲ میلیون تن رسیده است. واردات شکر به آمریکای جنوبی ناچیز است و می‌تواند در سال ۱۹-۲۰۱۸ به ۱/۸ میلیون تن برسد که عملاً تغییری نسبت به فصل قبل نکرده است.

ذخایر جهانی در سال ۱۹-۲۰۱۸

پیش‌بینی می‌شود که نسبت ذخایر به مصرف از ۴۱/۴ درصد این فصل و ۳۸/۱ درصد فصل ۱۷-۲۰۱۶، به ۴۴/۷ درصد در سال ۱۹-۲۰۱۸ افزایش یابد. در واقع این افزایش می‌تواند این نسبت را به سطوح بالای ۴۵٪ سال ۱۴-۲۰۱۳ و ۱۵-۲۰۱۴ نزدیک کند، زمانی که قیمت‌ها نیز به کف رسیده بودند.

مازاد یا کسری شکر در یک سال برای درک فاصله بین تولید و تقاضای جهانی (از جمله مصرف ثبت نشده که بیانگر شکاف بین صادرات و واردات است) استفاده می‌شود. تعریف ساده این رویکرد نشان می‌دهد که اصطلاح مازاد و یا کسری به ترتیب به افزایش یا کاهش در ذخایر اشاره دارد. برآورد شده است که افزایش تولید جهانی در این فصل منجر به مازاد ۷/۳ میلیون تن شکر خواهد شد که این بیشتر سطح پس از سال ۱۳-۲۰۱۲ است. علاوه بر این، ممکن است این مازاد در سال ۱۹-۲۰۱۸، در حد ۷/۲ میلیون تن وجود داشته باشد. بنابراین ممکن است مجموع مازاد فصل‌های ۱۸-۲۰۱۷ و ۱۹-۲۰۱۸ به حدود ۱۴/۵ میلیون تن برسد. این رقم به مازاد ۱۵/۱ میلیون تن ترکیب سال‌های ۱۳-۲۰۱۲

و ۱۴-۲۰۱۳ نزدیک است، اما رقم اخیر از نظر وزنی سنگین‌تر است چرا که مصرف جهانی در آن زمان در حدود ۱۵ میلیون تن کمتر بوده است. همچنین بازار در هر پنج فصل از سال‌های ۱۱-۲۰۱۰ تا ۱۴-۲۰۱۳ با مازاد سالانه مواجه بود و حجم ذخایر تجمعی در آن سال‌ها معادل ۲۴/۸ میلیون تن بود!

در حالی که میزان کسری شکر در سال ۱۷-۲۰۱۶ (اکتبر- سپتامبر) به سطح ۴/۲ میلیون تن رسیده بود، برآورد می‌شود که افزایش تولید سال ۱۸-۲۰۱۷ منجر به مازاد ۳/۹ میلیون تنی شکر جهانی در این سال شود، این اولین سال مازاد بعد از دو سال کمبود شدید محسوب می‌شود، کمبودی که در مجموع به بیش از ۱۳/۱ میلیون تن رسیده بود.

ذخایر مازاد به منظور دسترسی بی‌وقفه به محصول از تولید کارخانه تا مصرف‌کننده و پوشش نیاز مصرف در فاصله زمانی بین پایان یک دوره تولید و آغاز دوره بعدی مورد نیاز است. این ذخایر ممکن است از رقم تقریباً صفر سال ۱۷-۲۰۱۶ و ۱/۶ میلیون تن امسال به ۱۲/۶ میلیون تن در سال ۱۹-۲۰۱۸ برسد.

در مجموع، افزایش غیرمنتظره شدید تولید شکر تایلند و هند طی این فصل، مازاد جهانی سال ۱۸-۲۰۱۷ را بیشتر از انتظارات اولیه افزایش داده است. در صورتی که پیش‌بینی‌های فعلی برای مازاد عظیم دیگری در سال ۱۹-۲۰۱۸ محقق شود، می‌توان استدلال کرد که بازار جهانی در آینده با فشار نزولی قابل مواجه خواهد بود.

از سوی دیگر، ممکن است برخی استدلال کنند که افزایش شدید پرومیوم شکر سفید آگوست - ژولای به رقم بالای ۸۸/۲۹ دلار برای هر تن در این هفته طی ۲/۵ ماه اخیر، بیانگر این باشد که هنوز نگرانی‌هایی در مورد قابلیت دسترسی کوتاه‌مدت به مازاد شکر سفید برای تحویل در قرارداد ماه آگوست (که آخرین معامله آن در ۱۶ ژولای بود) وجود دارد. با این حال، این وابستگی زیادی به استحکام «مصنوعی» است چرا که کشورهای دارای حجم زیاد مازاد شکر سفید (اتحادیه اروپا، تایلند، هند) معمولاً (به دلایل مختلف) شکر خود را در برابر قرارداد شماره ۵ تحویل نمی‌دهد. با این حال این استدلال درست است، اما ارتباط زیادی به عدم رضایتمندی گردانندگان در مبادی متعدد برای تحویل (به دلیل شرایط بیشتر قرارداد شماره ۵ نسبت به عدم دسترسی شکر سفید) دارد.

همچنین لازم به ذکر است که احتمالاً بخش کوچکی از مازاد عظیم هند وارد بازار جهانی خواهد شد؛ زیرا آسیاب‌های این کشور در صورت فروش شکر به قیمت رقابتی، زیان سنگینی متحمل می‌شوند. می‌توان این‌گونه استدلال کرد که ورود مازاد عظیم شکر هند به بازار جهانی بعید خواهد بود مگر اینکه دولت این کشور، پرداخت یارانه‌ها را تصویب کند. ممکن است این استدلال درست باشد، اما حتی اگر بیشتر مازاد شکر در شبه‌قاره ذخیره شود، این مسئله هند را از گروه واردکنندگان حذف خواهد کرد و این مسئله، آینده وخیم‌تری را پیش‌بینی می‌کند.

از سوی دیگر، در حال حاضر بازیگران بازار شکر به طور گسترده‌ای در مورد حجم محصول نیشکر سال ۱۹-۲۰۱۸ در منطقه مرکز- جنوب برزیل (CS) اختلاف نظر دارند زیرا شرایط نامناسب آب و هوایی، ارزیابی نهایی تولید این فصل را با مشکل مواجه کرده است. علی‌رغم اینکه برخی از شرکت‌های تجاری بر این باورند که تولید محصول نیشکر به دلیل بارندگی‌های کمتر از حد متوسط در مناطق کلیدی (مانند ایالت ساو پائولو)، می‌تواند کاهش بیشتری داشته باشد، برخی دیگر معتقدند که بهبود تولید محصول در مناطق نیشکری خارج از ساو پائولو می‌تواند مانع از کاهش زیاد تولید منطقه مرکزی - جنوبی برزیل شود. اختلاف بالاترین و پایین‌ترین برآوردها برای تولید نیشکر تقریباً برابر با ۳۲ میلیون تن است. دیدگاه فعلی ما در مورد تولید منطقه مرکزی - جنوبی، کاهش حدود ۲۸/۶ میلیون تن تولید است. این مسئله ممکن است باعث تقویت بیشتر روند نزولی شود چرا که احتمالاً کاهش تولید برزیل منجر به کسادی بیشتر بازار شکر خام می‌شود. با این حال بازار شکر سفید در وضعیت عرضه بیش از حد باقی خواهد ماند. بنابراین انتظار می‌رود که پرومیوم شکر سفید دوباره تحت فشار قرار گیرد تا به بازار اطلاع دهد که شکر سفید اضافی مورد نیاز نیست.

مصوبات شورای عالی هماهنگی اقتصادی درباره برگشت ارز حاصل از صادرات

۷- سازمان صدا و سیما و سایر رسانه‌های رسمی و مجاز کشور که باید در خط مقدم مبارزه با جنگ تبلیغاتی و روانی دشمن باشند، موظفند در ارائه اخبار و تحلیل‌های مرتبط با بازار ارز و سکه، به گونه‌ای عمل کنند که مغایر با سیاست اطلاع‌رسانی بانک مرکزی و ستاد تبلیغات اقتصادی نباشد و در عین حال باب انتقاد منطقی هم بسته نشود. مراجع امنیتی و قضایی، موظفند با تشخیص و اعلام بانک مرکزی و ستاد تبلیغات اقتصادی با تخلف از این حکم، برخورد فوری قضایی نمایند قوه قضائیه در این گونه موارد مجازات‌های عادلانه را مشخص و از طریق قانونی پیگیری نماید.

۸- به منظور تشویق سرمایه‌گذاری و جذب منابع ارزی، اتباع دولت‌های خارجی که از سوی دولت جمهوری اسلامی ایران به رسمیت شناخته شده‌اند در صورتی که حداقل دویست و پنجاه هزار دلار جهت سرمایه‌گذاری در ایران، به کشور وارد کنند، مطابق ضوابطی که دولت اعلام می‌کند می‌توانند از امتیاز مجوز اقامت ۵ ساله برخوردار شوند.

۹- بانک مرکزی جمهوری اسلامی در چارچوب ضوابط و مقررات بازار سرمایه، مجاز به انجام عملیات بازار باز می‌باشد و می‌تواند برای اعمال سیاست پولی، نسبت به خرید و فروش اوراق مالی اسلامی منتشره توسط دولت و همچنین انتشار اوراق ارزی - ریالی با هماهنگی کمیته بند ک - ۱ تبصره ۵ قانون بودجه سال ۱۳۹۷ اقدام نماید.

تبصره ۱- هرگونه دریافت پول از مردم، باید به عنوان ودیعه باشد و نه قرض.

تبصره ۲- این منابع، صرفاً در اختیار بانک مرکزی قرار می‌گیرد و دولت، حق بهره‌برداری از آن را ندارد.

۱۰- بانک مرکزی موظف است تمهیدات لازم را برای خرید ارز حاصل از صادرات پتروشیمی و فولاد و دیگر محصولات صادراتی که توسط صادرکنندگان عرضه می‌شود، فوراً فراهم نماید. بانک مرکزی می‌تواند ارز عرضه شده را به نحو مستقیم یا غیرمستقیم به نرخی که در بازار ثانویه ارز (سامانه نیما) تعیین می‌شود، خریداری نماید. ریسک ناشی از عملیات خرید و انتقال، که از مخاطرات مربوط به مقابله با تحریم حاصل می‌شود، با نظارت رئیس کل بانک مرکزی در حساب‌های عملیاتی بانک مرکزی پذیرفته و منظور خواهد شد.

۱۱- مدت اعتبار این مصوبه حداکثر یک سال از تاریخ تصویب خواهد بود.

ممانعت از آن را ندارند. هرگونه ممانعت، تخلف اداری محسوب می‌شود و فرد متخلف، در صورت محکومیت، در بار اول به انفصال موقت به مدت شش ماه و در صورت تکرار به مجازات‌های بالاتر محکوم می‌شود. ۵- به منظور مدیریت بازار ارز، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران می‌تواند با اختیار کامل توأم با مراقبت‌های لازم، برای مدیریت بازار در قالب سیاست‌ها، تدابیر و اقدامات ضروری که به تأیید رئیس بانک مرکزی می‌رسد از طریق بانک‌ها و صرافی‌های مجاز و دیگر روش‌های مناسب، در بازار ارز، مداخله کرده و از منابع ارزی خود و صادرکنندگان غیرنفتی، اقدام به عرضه، نمایند و نیز از هر شخص حقیقی و حقوقی خریداری کند.

۶- خرید و فروش ارز، صرفاً در بانک‌ها و صرافی‌های مجاز و در چارچوب مقررات اعلامی بانک مرکزی مجاز است. بانک مرکزی ترتیبی، اتخاذ می‌کند که قیمت مبادله در بازار ارز به نحو مقتضی اطلاع‌رسانی شود. هرگونه اعلام قیمت خارج از رویه اعلامی و ایجاد جو روانی و التهاب در بازار، با تشخیص و اعلام بانک مرکزی و ستاد تبلیغات اقتصادی، اخلاقی محسوب شده و مراجع امنیتی و قضایی موظف به برخورد قانونی با آن هستند.

رئیس شورای عالی هماهنگی‌های اقتصادی، مصوبات چهاردهمین جلسه این شورا درباره برگشت ارز حاصل از صادرات را ابلاغ کرد.

حجت الاسلام والمسلمین حسن روحانی رئیس جمهور کشورمان و رئیس شورای عالی هماهنگی‌های اقتصادی، مصوبات چهاردهمین جلسه شورای مورخ ۱۳۹۷/۷/۱۰ که به تأیید مقام معظم رهبری رسیده است را برای اجرا به دستگاه‌های مختلف ابلاغ کرد. متن این ابلاغیه به شرح زیر است.

۱- کلیه صادرکنندگان غیر نفتی موظفند، حداکثر ۳ ماه بعد از صادرات، ارز حاصل از صادرات خود را در سامانه نیما عرضه کرده یا به ترتیبی که بانک مرکزی معین می‌کند، ارز حاصل از صادرات خود را به چرخه اقتصادی کشور برگردانند، صادرکنندگانی که این امر را رعایت کنند، با تصویب دولت مشمول تشویق‌های ویژه می‌شوند.

تبصره ۱- نحوه اجرا و موارد استثناء توسط کمیته موضوع بند ۲ این مصوبه تعیین می‌شوند.

تبصره ۲- با توجه به شرایط ویژه اقتصادی کشور، عدم رعایت این امر با تشخیص و اعلام بانک مرکزی در حکم قاچاق ارز محسوب شده و با متخلفین برخورد قضایی می‌شود.

۲- در راستای تأمین ارز برای واردات کالا و خدمات، کمیته‌های با مسئولیت بانک مرکزی و متشکل از رئیس کل بانک مرکزی، رئیس سازمان برنامه و بودجه، وزیر امور اقتصادی و دارایی، وزیر نفت و وزیر صنعت، معدن و تجارت، جهت برآورد درآمدهای ارزی ماهیانه کشور، اعم از صادرات خدمات و کالاهای نفتی و غیرنفتی، تشکیل می‌شود و میزان ارز قابل تأمین را جهت مدیریت ثبت سفارشات به وزارت صنعت، معدن و تجارت ابلاغ می‌نماید.

۳- تعیین و تخصیص سهمیه ارزی حوزه مسئولیت هر دستگاه به عهده کمیته‌های با مسئولیت وزیر صنعت، معدن و تجارت و متشکل از سازمان برنامه و بودجه، وزارت امور اقتصادی و دارایی، بانک مرکزی، وزارت نفت، وزارت جهاد کشاورزی، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی خواهد بود. توزیع ارز تخصیص یافته در حوزه مسئولیت هر دستگاه، به عهده وزیر مربوطه خواهد بود.

۴- هر شخص حقیقی و حقوقی، می‌تواند با رعایت مقرراتی که بانک مرکزی اعلام کرده است، به هر میزان اسکناس ارز وارد کشور نماید و هیچ یک از دستگاه‌های امنیتی و انتظامی و گمرک، حق

نوسانات ارز کمترین تأثیر در قیمت شکر داشت

ما از ابتدای دولت یازدهم شاهد سیاست‌های اتخاذ شده صحیح و مناسب در عرضه تولید شکر بودیم و نتیجه آن نیز، وضعیت مناسبی است که در بازار شکر داشته و داریم.

همواره در مصاحبه‌های قبلی خود گفت‌وگو وزیر محترم جهاد کشاورزی و معاونین ایشان در یک تعامل مناسب با انجمن صنفی قند و شکر ایران و اعتماد متقابل به همدیگر و اتکاء به آمارهای درست تولید و نیاز واقعی کشور توانسته‌اند وضعیت تولید شکر را از میزان یک میلیون و یکصد هزار تن به میزان دو میلیون و یکصد هزار تن یعنی مرز خودکفایی برسانند، این گام مؤثر و مثبت که در یک تعامل مؤثر اتفاق افتاد باعث گردید بازار شکر در ایامی که گذشت هیچگونه التهاب و تنش را تجربه نکند و با یک آرامش خاص و قابل قبول به دوره تولید و بهره‌برداری در سال زراعی جدید وارد شود.

است و نتیجتاً ما شاهد بازاری آرام در حوزه شکر بودیم و نه تنها شکر همواره در قیمت مصوب و با نزدیک به آن معامله گردید بلکه در پاره‌ای از موارد شاهد معامله آن زیر قیمت دولتی بوده‌ایم.

علیرضا حمیدی با اشاره به نقش شرکت بازرگانی توسعه نیشکر به همراه سایر عوامل در بازار شکر، گفت: نقش شرکت بازرگانی توسعه نیشکر با همراهی انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر کشور و سایر تولیدکنندگان شکر در توزیع شکر و رساندن آن به مصرف‌کننده نهایی در قالب قراردادهای بلندمدت و تأمین نیاز کارخانجات مصرف‌کننده و همچنین عرضه شکر در بورس کالای ایران با قیمت مصوب توسط این شرکت نقش تعیین‌کننده‌ای بوده و خواهد بود که این امر مؤید سیاست‌گذاری صحیح دست‌اندرکاران این کالای استراتژیک می‌باشد. ضمن اشاره به تصمیمات دولت در بازار شکر، گفت:

مدیرعامل شرکت بازرگانی توسعه نیشکر و صنایع جانبی با اشاره به اقدامات مؤثر وزارت جهاد کشاورزی گفت: جلوگیری از واردات بی‌رویه توسط وزارت جهاد کشاورزی و زمان واردات به میزان دقیق نیاز به مصرف و همچنین اعلام به موقع نرخ مصوب شکر تولیدی توانسته است کمک‌های شایانی به تولیدکنندگان را به دنبال داشته باشد.

علیرضا حمیدی گفت: شرکت بازرگانی توسعه نیشکر که یکی از شرکت‌های فعال گروه توسعه نیشکر و صنایع جانبی است در سال ۱۳۸۲ ثبت و عملاً فعالیت اقتصادی خود را در سال ۱۳۸۳ آغاز نمود. رسالت اصلی این شرکت فروش شکر تولیدی کشت و صنعت‌های هفتگانه و خرید اقلام مورد نیاز آن شرکت‌ها می‌باشد. وی افزود: در سال زراعی سپری شده از مهر ماه ۹۶ تا مهر ماه ۹۷ که حاصل تلاش‌های بی‌وقفه تمامی همکاران ما در کشت و صنعت‌های گروه توسعه در سال قبلی بوده بسیار سال خوب؛ پر محصول و ثبت یک رکورد مناسب و مطلوب در نیشکر بوده است در سال مورد نظر با تولید ۶۲۹ هزار تن شکر و راندمان‌های بالا در حوزه کشاورزی و صنعت سال بسیار خوبی پشت سر گذاشته شده که ان‌شاءالله انتظار داریم بتوانیم باز هم این رکوردها در بستری مناسب تکرار شود. مدیرعامل شرکت بازرگانی توسعه نیشکر و صنایع جانبی ادامه داد: طبیعتاً با توجه به ضریب بالای خوداتکایی که در حوزه تولید شکر در کشور در دولت یازدهم و دوازدهم اتفاق افتاد شاهد ثبات قیمتی در بازار شکر بودیم به شکلی که اتفاقات اخیر در بازار کالاهای مصرفی و مورد نیاز مردم که ناشی از نوسانات شدید قیمت ارز بوده کمترین تأثیر را در قیمت شکر داشته

خودکفایی ایران در تولید شکر

مدیرعامل شرکت بازرگانی دولتی ایران با بیان این‌که در سال گذشته ۳۵ درصد رشد تولید چغندر داشتیم، افزود: در سال ۹۶ حدود ۲ میلیون تن شکر تولید شد که در این بخش به خودکفایی رسیدیم. «یزدان سیف» در مراسم امضای تفاهم‌نامه احداث کارخانه تصفیه شکر در بندر چابهار گفت: در امسال و سال گذشته با توجه به رشد تولید شکر بی‌نیاز از واردات بودیم. وی افزود: در سال زراعی گذشته ۸ میلیون و ۷۰۰ هزار تن چغندر تولید شد که ۱۰ درصد آن چغندر پائیزه بوده که آب سبز مصرف کرده و از منابع آب زیرزمینی کمتر استفاده می‌کند. معاون وزیر جهاد کشاورزی با بیان این‌که کارخانه تولید شکر چابهار باید در بخش صادرات فعال باشند، گفت: هم‌اکنون فاصله قیمت شکر سفید و شکر خام ۶۰ تا ۷۰ دلار است که فرصت خوبی را برای تولیدکننده و صادرکننده شکر فراهم می‌کند. سیف افزود: افغانستان و آسیای میانه نیز بازارهای مناسبی برای خرید شکر هستند و امارات و واردات و صادرات شکر به افغانستان سرمایه‌گذاری مناسبی در این کشور داشته است. مدیرعامل شرکت بازرگانی دولتی ایران یادآور شد: سنوات قبل ۲ میلیون تن شکر خام وارد می‌کردیم که سبب شده بود صنایع قند و شکر ما تعطیل شود اما هم‌اکنون تولید شکر در داخل فعال شده و ۱۰ تا ۱۵ هزار نفر در بخش صنایع شکر اشتغال ایجاد کرده‌ایم. وی خاطرنشان کرد: بندر چابهار فرصت مناسبی برای صادرات کالاهای کشاورزی است که باید هر چه سریع‌تر مشکل دسترسی و حمل و نقل کامیون‌ها و نیز خط‌آهن این بندر برطرف شود.

ایالات متحده آمریکا چگونه از کشاورزان خود حمایت می کند؟

۱۶۵ هزار تن چغندر قند در استان سمنان تولید می شود

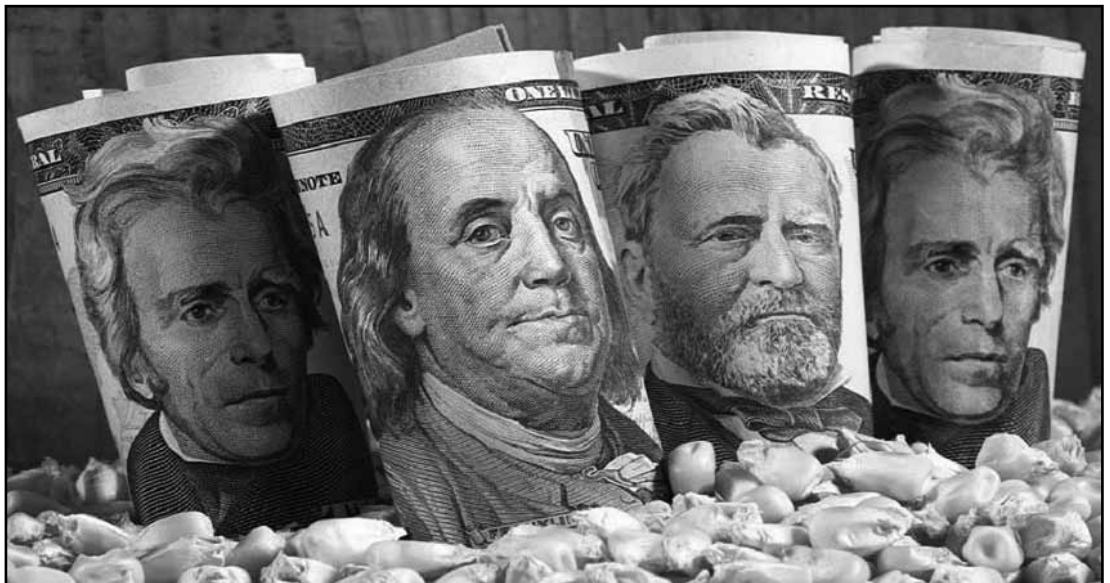

سمنان - رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان سمنان گفت: تولید محصول چغندر قند در این استان سالانه ۱۶۵ هزار تن است که بخشی از آن صادر می شود.

سید حسن میرعماد درباره میزان کشت چغندر قند در استان سمنان و همچنین روند خریداری این محصول از کشاورزان تأکید کرد: در این استان سالانه ۱۶۵ هزار تن چغندر قند تولید می شود و این نشان می دهد که به خصوص شاهرود و میامی حرف های زیادی در زمینه تولید این محصول در سطح کشور و منطقه دارند اما موضوع این است که از این میزان تولید معمولاً چیزی عاید دولت نمی شود و عمده آن را که شامل ۱۰۰ هزار تن می شود، توسط کارخانه های خصوصی خریداری و مابقی به خارج از استان صادر می شود. وی افزود: مشکلات کشاورزان در استان سمنان این است که ظرفیت کارخانه هایی همچون قند شاهرود محدود است و این موضوع همچنین برای انگور نیز به طور مشابه اتفاق افتاده یعنی کارخانه کنستانترا شاهرود نیز چنین وضعیتی دارد و با محدودیت ظرفیت و حجم بالای تولید روبرو است لذا این عدم تعدد کارخانه ها و محدود بودن گزینه های پیش روی کشاورزان کمی باعث ایجاد نگرانی در بین آنها شده که توصیه می کنیم اصلاً نگران فروش محصولشان نباشند همچنین نباید عجله کرد تا برنامه مأخوذه تدوین و ابلاغ شود.

پرداخت عمده بدهی سال گذشته

رئیس جهاد کشاورزی استان سمنان با بیان اینکه قیمت خرید تضمینی چغندر قند در ابتدای سال توسط دولت اعلام می شود، تأکید کرد: قیمت گذاری دولت برای هر کیلوگرم ۳۱۲ تومان محاسبه شده است که کارخانه ها باید آن را پرداخت کنند که البته به دلیل فقدان نقدینگی کافی در کارخانه ها متأسفانه شاهد دیرکرد پرداخت توسط آنها هستیم. میرعماد با بیان اینکه سال گذشته نسبت به سال ماقبل آن وضعیت بهتری در مقوله پرداخت به کشاورزان شاهد بوده ایم، تأکید کرد: امسال نیز تلاش های فراوانی شده که بتوانیم نقدینگی مورد نیاز را برای کارخانه تأمین کنیم تا کمتر کشاورزان دچار مشکل شوند. وی افزود: اینکه گفته شد به جای پول، شکر به کشاورزان تحویل داده می شود صحت ندارد چرا که در یک برهه زمانی کارخانه قند که مازاد شکر را در انبار خود می دید تهاژ آن با محصول چغندر را به کشاورزان پیشنهاد داد اما این امر حالت اجبار نداشت و کشاورزان می توانستند برای دریافت پولشان صبر کنند.

بیمه محصولات کشاورزی

مختلف جهت حفاظت مزارع کشاورزی را دنبال می کند. به طوری که در قالب برخی از این برنامه ها به کشاورزان پول پرداخت می شود تا با برنامه های نظارتی و حفاظتی، نظام تولید خود را جهت حفاظت از منابع طبیعی بهبود بخشند. سالانه بیش از ۵ میلیارد دلار برای این نوع حمایت ها پرداخت می شود.

اعطای وام بازاریابی

این برنامه که برای وزارت کشاورزی آمریکا در دو سال گذشته سالانه ۱۶۰ میلیون دلار هزینه داشته است قسد دارد که در زمان برداشت محصول کشاورزی به کشاورزان وام پرداخت کند تا محصولات خود را ذخیره و نگهداری کند و پس از بازاریابی مناسب، با قیمتی بالاتر بتواند محصولات خود را به فروش برساند.

حمایت در برابر بلایای طبیعی

این برنامه که از سال ۲۰۱۰ حدود ۱.۹ میلیارد دلار برای وزارت کشاورزی ایالات متحده هزینه داشته، بدین صورت است که علاوه بر تسهیلات و قوانین موجود کنگره در این زمینه؛ به کشاورزان در قبال بلایای طبیعی خسارت پرداخت می شود که عمده این کمک ها عمدتاً به گندم، کلان، دام داران و باغیانان اعطا می شود.

بازاریابی و صادرات محصولات کشاورزی

سالانه این وزارتخانه بیش از ۱.۲ میلیارد دلار صرف فعالیت های تبلیغاتی و بازاریابی برای فروش و سرمایه گذاری در بخش کشاورزی می کند. دفتر خدمات خارجی کشاورزی آمریکا (The Foreign Agricultural Service)، سالانه حدود ۳۰۰ میلیون دلار در بیش از ۹۰ دفتر خارجی خود برای بازاریابی صادراتی کشاورزی هزینه می کند.

تحقیق و پشتیبانی از سایر امور مرتبط

اکثر صنایع در آمریکا منابع مالی تحقیقات و توسعه خود را تأمین می کنند، اما در مورد کشاورزی، دولت آمریکا هزاران دانشمند و متخصص دیگر را استخدام می کند تا به صنعت کشاورزی کمک کنند. بدین منظور وزارت کشاورزی آمریکا سالانه ۳ میلیارد دلار برای تحقیق و توسعه کشاورزی در بیش از ۱۰۰ منطقه صرف می کند. این برنامه همچنین مجموعه ای از خدمات پشتیبانی دیگر (مانند داده های آماری و مطالعات اقتصادی) را نیز به کشاورزان ارائه می دهد.

بیمه محصولات کشاورزی، مهم ترین برنامه وزارت کشاورزی آمریکا طی سالیان گذشته بوده است که توسط آژانس مدیریت ریسک این کشور (SDA's Risk Management Agency) اجرا می شود و طی ۵ سال گذشته سالیانه بیش از ۸ میلیارد دلار در این بخش سرمایه گذاری کرده است. ۱۰۰ محصول کشاورزی تحت پوشش این بیمه قرار گرفته اند که مهم ترین آن ها ذرت، پنبه، گندم و سویا هستند. جالب اینجاست که اغلب کشاورزان با بیمه مزرعه خود پول بیشتری نسبت به هزینه پرداخت شده برای بیمه محصولات خود کسب می کنند و جالب تر آن که هیچ محدودیت بیمه ای برای پرداخت خسارت توسط شرکت های بیمه وجود ندارد. به طوری که حدود ۲۰ مزرعه سالانه بیش از یک میلیون دلار از محل این برنامه دریافت می کنند.

پوشش ریسک های موجود

این برنامه بدین صورت است که اگر درآمد کشاورزان در هر هکتار با میانگین درآمد دیگر کشاورزان در آن ناحیه برابر نبود، یارانه ای از محل برنامه (ARC) به کشاورز پرداخت می شود. به طور کلی می توان گفت هر چقدر قیمت محصول و درآمدش کمتر باشد یارانه بیشتری از این محل دریافت می کند. این برنامه که شامل ۲۰ محصول اساسی از جمله گندم، ذرت، خردل و نخود است، فقط در سال ۲۰۱۷ به کشاورزان بیش از ۳/۷ میلیارد دلار یارانه پرداخت کرده است.

پوشش ریسک قیمت

این برنامه بدین صورت است که اگر کشاورزان بر اساس میانگین قیمت ملی یک محصول در مقایسه با قیمت مرجع (جهانی) محصول که توسط کنگره تعیین می شود، پایین باشد کشاورز یارانه دریافت می کند. یعنی هر چه قیمت ملی در مقایسه با قیمت مرجع کمتر باشد، کشاورز یارانه بیشتری دریافت خواهد کرد. از آنجاکه غالباً قیمت مرجع بالا است، پرداخت این نوع یارانه احتمالاً زیاد می باشد. این برنامه بیش از ۲۰ محصول کشاورزی را پوشش می دهد و در سال ۲۰۱۷ به کشاورزان مبلغ ۳.۲ میلیارد دلار یارانه از این محل پرداخت شده است.

برنامه های حفاظتی

وزارت کشاورزی ایالات متحده چندین برنامه

به گزارش سایت downsizinggovernment.org (دولت فدرال آمریکا)، وزارت کشاورزی آمریکا در قالب ۸ برنامه مستقل گسترده، با بودجه سالیانه بالغ بر ۲۰ میلیارد دلار به کشاورزان خود کمک می کند تا آنان بتوانند علاوه بر خودکفایی در تولید محصولات کشاورزی، سهم عمده ای در تجارت جهانی داشته باشند. این کشور بودجه ای ۲۰ میلیارد دلاری را برای حمایت یارانه ای سالانه از بخش کشاورزی اختصاص می دهد. حدود ۳۹ درصد از ۲/۱ میلیون کشاورز آمریکا موفق شده اند که یارانه خود را دریافت کنند، اما سهم عمده ای از این حمایت های دولتی نصیب تولیدکنندگان بزرگ گندم، برنج، سویا، ذرت و پنبه خواهد شد. علاوه بر این دولت آمریکا قصد دارد تا در برابر نوسانات قیمتی، هزینه های بالا و بازدهی کم احتمالی محصولات از کشاورزان خود حمایت کند. بدین منظور دولت قصد دارد تا با عملیات بازاریابی، پوشش بیمه ای، خرید و صادرات محصولات کشاورزی و تحقیق در زمینه افزایش بهره وری محصولات کشاورزی به کشاورزان کمک کند.

ریسک پایین کشاورزی در آمریکا، مانع حمایت گسترده دولت از این بخش نمی شود. با وجود اینکه کشاورزی نسبت به صنایع دیگر آمریکا ریسک پذیرتر نبوده و به یارانه های کلی دولت فدرال نیاز نداشته است، اما کمک دولت فدرال و محلی نیز از کشاورزان بسیار گسترده می باشد. یارانه اعطایی دولت به تولیدکنندگان کشاورزی برای مالیات دهندگان (مصرف کنندگان) مقرون به صرفه است، و این کمک های مالی بیشتر جهت نوآوری در بخش کشاورزی، کاهش هزینه ها، متنوع ساختن کشت در اراضی زراعی و دیگر اقدامات جهت پویایی اقتصاد رقابتی صورت می گیرد.

۶۰ برنامه گسترده حمایتی

به گزارش دولت فدرال آمریکا، وزارت کشاورزی ایالات متحده در قالب ۶۰ برنامه مستقیم و غیرمستقیم از بخش کشاورزی خود حمایت می کند که ۷۰ درصد این کمک ها بیشتر به تولید سه محصول اساسی (گندم، ذرت و سویا) اختصاص دارد. خلاصه ای از مهم ترین این حمایت های آمریکا از کشاورزی به شرح زیر است:

